

Debreceni Ítéltábla

Bpkf.II.81/2025/10.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2025. március 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Terhelt1 elítelt perújítási ügyében a Nyíregyházi Törvényszék 2024. július 9. napján meghozott 1.Bpi.387/2024/2. számú – perújítási indítványt elutasító – végzését **helybenhagyja** azzal, hogy a törvényszék Terhelt1 elítelt *védőjének* perújítási indítványát utasította el.

A terhelt személyazonosító igazolványának száma helyesen: .

A terhelt fogva tartásának helye: és Börtön.

A felmerült 17.780 (tizenhétezer-hétszáznyolcvan) forint bünygi költséget Terhelt1 terhelt köteles megfizetni az állam javára, a képviselőlnak külön felhívására.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben megjelölt végzésével Terhelt1 elítelt védője által előterjesztett perújítási indítványt – melyet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 637. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontján és d) pontján alapulónak tekintett – elutasította. A védő a perújítási indítványát a kiskorú sértettől származó levélre alapította (amit a beadványához is csatolt), és amelyben a sértett leírta, hogy nagyon sajnálja, hogy egy ártatlan embert börtönbe juttatott, merthogy a terhelt nem csinált semmit.

[2] A végzés ellen az indítványt előterjesztő védő élt törvényes határidőn belül jogorvoslattal. Fellebbezése indokolásában a korábban előadottakat ismételte meg, majd kifejtette, hogy az elsőfokú végzés indokolása ellentmondásos, mert bár megállapítja, hogy sértett1 sértett csatolt nyilatkozata új bizonyíték, de mégsem rendelte el a perújítást. Előadta, hogy a sértett nem tett vallomást, és hivatkozott arra, hogy a pszichológiai szakvélemény szerint nem állapítható meg egyértelműen a szexuális abúzus.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.280/2024/2. számú átiratában a fellebbezést nem tartotta alaposnak. Megjegyezte, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat

nem teljeskörűen tartotta meg, azonban ezek nem olyan eljárási szabályszegések, amelyek a végzés hatályon kívül helyezéséhez vezethetnének. Álláspontja szerint a törvényszék helyesen állapította meg, hogy az alapügyben ugyan figyelembe nem vehető vallomást tevő kiskorú sértettnek a nyilatkozata és ennek nyomán történő esetleges kihallgatása nem minősül új bizonyítéknak, ezért a végzés helybenhagyására tett indítványt.

[4] Az ügy Bpkf.II.522/2024. számon került iktatásra a Debreceni Ítéltáblán.

[5] Az ítéltábla a 2024. november 25. napján kelt Bpkf.II.522/2024/9. számú végzésével a Be. 643. § (8) bekezdése alapján perújítási nyomozást rendelt el, melynek keretében előírta sértettl sértett tanúkihallgatását. A perújítási nyomozás elrendelésének indoka az volt, hogy az alapügyben eljár elsőfokú bíróság sértettl sértettnek az alapügybeli nyomozás során tett tanúvallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből (merthogy a nyomozó hatóság tagja nem megfelelően figyelmeztette őt a hozzátartozót megillető vallomásmegtagadási jogára, továbbá a kihallgatáson jelenlévő törvényes képviselő utóbb érdekellentét miatt kizárásra került azt eljárásból), a sértett pedig a bírósági eljárás során már nem tett tanúvallomást (elsőfokú ítélet [49]-[50] bekezdés). Az alapítéletben megállapított tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok között tehát a sértett vallomása nem szerepelt, az nem került értékelésre, ennél fogva a tőle beszerezhető bizonyíték újnak minősült. Mivel azonban a csatolt sértetti levél nem felelt meg a Be. tanúvallomásra vonatkozó előírásainak, ezért a végzés indokolása szerint perújítási nyomozásban vált szükségessé a bizonyíték megfelelő formában való beszerzése annak tisztázása érdekében, hogy valóban fennállnak-e a perújítás előfeltételei.

[6] A Kisvárdai benyújtó 15030/1012/2024. bü. szám alatt lefolytatta a perújítási nyomozást, melynek keretében 2024. december 17. napján az ítéltábla előírásainak megfelelően sértett tanúkihallgatását foganatosította. A nyomozó hatóság tagja a sértettet megfelelően kioktatta a vallomástétel akadályaitól kapcsolatos figyelmeztetésre, a sértett pedig erre kifejezetten akként nyilatkozott, hogy vallomást kíván tenni és nem él mentességi jogával. Arra a kérdésre, hogy a konyhában mi történt, először úgy felelt, hogy nem emlékszik, majd többszöri kérdésre azt válaszolta, hogy a terhelt megsimogatta a hátát, majd a combját, és az arcát puszilgatta. További részletező kérdésekre többször „nem tudom”-mal válaszolt, majd jelezte, hogy szeretne élni mentességi jogával. A fentiekén túl beszélt arról is, hogy a levelet ő írta sajátkezűleg, arra senki nem kényszerítette, valamint kérdésre úgy válaszolt, hogy a bűncselekményt észlelő testvére nem hazudott a látottakkal kapcsolatban, és azt mondta el, ami történt.

[7] A perújítási nyomozás iratainak ítéltáblára való megérkezését követően az ítéltábla az ügy új számra (Bpkf.II.81/2025.) iktatásáról intézkedett, majd 2025. február 19. napján /5. és /6. szám alatt megküldte a perújítási nyomozási iratokat az ügyészség, valamint a terhelt és védője részére avégett, hogy arra 15 napon belül észrevételt tehessenek.

[8] A fellebbviteli főügyészség a Bf.280/2024/5. számú átiratában kifejtette, hogy a tanúvallomásban elmondottak nem alkalmasak annak valószínűsítésére, hogy a terheltet fel kell menteni, ezért a perújítási indítványt elutasító törvényszéki végzés helybenhagyására tett indítványt.

[9] A sértetti tanúvallomásra a terhelt is tett észrevételt. Ebben hangsúlyozta, hogy sosem közeledett szexuálisan a nevelt lánya felé, nem követte el a bűncselekményt. A sértetti vallomással kapcsolatban, melyet több ponton is idézett, álláspontja szerint a sértett egyértelmű választ adott arra, hogy valójában nem követett el semmilyen szexuális bűncselekményt, csak apai szeretettel fordult a nevelt lánya felé, szexuális indíttatás nélkül. Kiemelte, hogy a sértett magától írta a levelet, arra senki sem kényszerítette, ezért kérte a „felmentését és szabaddá helyezését”.

[10] A perújítás megengedhetőségének tárgyában másodfokon döntő ítéltábla a törvényszék végzése elleni fellebbezést a Be. 645. § (4) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálta el.

[11] A védői fellebbezés alaptalan.

[12] Az ítéltábla mielőtt a végzés érdemi felülbírálatára rátérne, az eljárási szabályok megtartásával kapcsolatban előjáróban a következőket rögzíti.

[13] A Be. 643. § (5) bekezdése előírja, hogy a bíróság az ügyészség nyilatkozatát kézbesíti a perújítási indítvány előterjesztőjének, továbbá hogy a terhelt részére kézbesíteni kell a más (jelen ügyben a védő) által előterjesztett perújítási indítványt és az arra tett ügyészségi nyilatkozatot. Mindennek abból a szempontból is jelentősége van, hogy a Be. 643. § (6) bekezdés szerint az ügyészség nyilatkozatára a nevezettek a kézbesítéstől számított 15 napon belül észrevételt tehetnek.

[14] Az iratok alapján rögzíthető, hogy a vármegyei főügyészség indítványa a törvényszéki irat /1. sorszáma alatt került iktatásra, a törvényszék a fellebbezéssel támadott végzését /2. sorszám alatt hozta meg. Az ügyiratból nem állapítható meg, hogy a törvényszék a perújítási indítvány érkezése és a végzés meghozatala között külön intézkedést tett volna az ügyészségi átiratnak a védő részére, illetve a perújítási indítványnak és az arra tett ügyészségi indítványnak a terhelt részére történő megküldése iránt. Ezzel a törvényszék megsértette a Be. 643. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakat.

[15] Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján az ügyészségi indítványnak a védelem részére történő megküldésének elmaradása sérti a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező fegyveregyenlőség elvét (Case of Bajic v. North Macedonia, Application no. 2833/13).

[16] Az eljárási szabályok megtartásával kapcsolatban megjegyzendő továbbá, hogy a törvényszék az elsőfokú végzést postai úton adta ki a terhelt lakcímére, annak ellenére, hogy a törvényszéknek – legkésőbb – a védő perújítási indítványából tudomással kellett bírnia arról, hogy a terhelt a Sátoraljaújhegyi Büntetés-végrehajtási Intézetben tölti büntetését jelen alapügyből kifolyólag. A perújítási indítványt elutasító végzés kézbesítése így nem volt szabályszerű.

[17] Ezen eljárási hibák orvoslása érdekében az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványa mellett kézbesítési ívvel, a büntetés-végrehajtási intézet útján kézbesítette a terhelt

részére a perújítási indítványt, a vármegyei főügyészség indítványát és az elsőfokú végzést. Amiatt, hogy a törvényszék elsőfokon hozta meg döntését, illetve hogy az ítéltábla az elsőfokú eljárásban elmaradt kézbesítéseket pótolta, a védelemnek végső soron volt lehetősége megismerni az ügyészség álláspontját és a másodfokú eljárásban esetlegesen kifejteni ezzel kapcsolatos észrevételeit. Ennek köszönhetően a védelem jogai nem csorbultak oly mértékben, hogy az a végzés hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna, s így mindez nem jelentette a végzés érdemi felülbírálatának akadályát, azonban mindenképp megemlítést érdemelt a későbbi jogsértések elkerülése érdekében.

[18] A perújítási indítványt elutasító elsőfokú határozat érdemi felülbírálatára rátérve rögzíthető, hogy a törvényszék iratszerűen jelölte meg az alapügyre vonatkozó előzményi adatokat.

[19] Helytállóan hivatkozta a törvényszék a Be. 637. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjával összefüggő bírói gyakorlatot: a jogerős ítélettel szembeni ténybeli kifogásnak – a megállapított tényállás vitatásának – akkor van helye, ha a perújítási indítvány által hordozott bizonyíték újnak minősül; az új bizonyítékból új vagy eltérő tény megállapítása valószínűsíthető a jogerős ítéleti tényálláshoz képest és az új vagy eltérő tény perdöntő jellegű.

[20] Ahogy a törvényszék is kiemelte, sértettl sértett az alapügyben a bíróság előtt nem tett vallomást, a bíróság pedig az alapügy nyomozása során tett vallomását törvényesen kirekesztette. Emiatt a sértettől az alapügyben nem állt rendelkezésre felhasználható vallomás. Kifogástalanul mutatott rá a törvényszék, hogy ennél fogva a perújítási indítványhoz csatolt nyilatkozatban írtak új bizonyítéknak minősültek, hiszen az az alapügyben nem merült fel, ekként azt a bíróság sem értékelhette.

[21] A sértett nyilatkozata mint új bizonyíték viszont nem a Be.-nek megfelelő formában került becsatolásra. A csatolt sértetti levél nem felelt meg ugyanis a Be. tanúvallomásról szóló XXIX. Fejezetében foglaltaknak, így a Be. 181. §-a szerinti írásbeli tanúvallomásnak sem. Mindez természetesen nem felróható a védelemnek, hiszen a perújítási indítvány előterjesztése esetén nem támasztható olyan követelmény, hogy a terhelt vagy a védő előzetesen indítványozza a bíróságnál egy személy írásbeli vallomástételre felhívását és ennek engedélyezését. Ebből a szempontból tehát az indítványozótól nem várható el, hogy formálisan igazodjon a tanúvallomással kapcsolatos általános szabályokhoz.

[22] Mindazonáltal az indítványozó eljárása szükségszerűen nem felel meg a Be.-beli követelményeknek, a becsatolt nyilatkozat nem a Be.-ben felsoroltaknak megfelelő bizonyítási eszköz, így a tartalma sem alkalmas a perújítás alapjául szolgáló bizonyíték megállapítására. Ez azonban nem jelenti azt, hogy annak tartalma közömbös lenne. A becsatolt okirat nem tekinthető nem létezőnek. A sértett tárgybeli levele védői észrevételnek minősült, amely önmagában nem volt alkalmas a perújítási indítvány elbírálására, de alapot adott a perújítási nyomozás elrendelésére, és a sértett tanúvallomásának immár a Be.-nek megfelelő formában történő beszerzésére. A perújítás megengedhetősége kérdésében való állásfoglalás az indítványban felhozott bizonyíték beszerzését igényelte, mert annak ismerete nélkül nem lehetett megalapozottan eldönteni, hogy perújítást kell elrendelni vagy az indítványt el kell utasítani.

[23] A perújítási nyomozás elrendeléséhez vezető mérlegeléssel – azaz a sértett kihallgatásának szükségességével – összefüggésben ki kell emelni, hogy azt alapvetően a sértetti vallomás alapügybeli kirekesztése eredményezte. Egészen más eljárásjogi helyzet állt volna elő a perújítás megengedhetőségéről való döntésnél, ha rendelkezésre állt volna a bizonyítékok között a sértettől származó tanúvallomás és azt az alapügy bírósága értékelte volna (akár elfogadja az abban foglaltakat, akár elveti azt). Ebben a feltételezett esetben, ha az alapügy bírósága a tényállás megállapításakor mérlegelés körébe vonta volna a sértett vallomását, új bizonyítékról nem beszélhettünk volna, így a perújítási nyomozás elrendelése sem merülhetett volna fel.

[24] Jelen ügyben azonban nem erről volt szó. Bár a nyomozó hatóság kihallgatta a sértettet, de a nyomozás során felvett tanúvallomást az alapügy elsőfokú bírósága kirekesztette a bizonyítékok köréből a kihallgatás szabálytalansága miatt, az elsőfokú bírósági eljárásban pedig a sértett már – törvényesen – élt a vallomásmegtagadási jogával. Annak köszönhetően, hogy az ítéleti tényállás megállapítása a sértett vallomásán nem alapulhatott, a perújítási indítvánnyal előadott, sértettől származó nyilatkozat bár nem megfelelő formában előterjesztett, de új körülménynek minősült. A sértetti vallomás megfelelő formában történő beszerzése érdekében elengedhetetlen volt a sértett perújítási nyomozás keretében történő kihallgatása.

[25] Ezzel vált lehetővé, hogy a bíróság megalapozottan dönthessen a perújítás megengedhetősége kérdésében.

[26] A perújítási nyomozás keretében a nyomozó hatóság kihallgatta a sértettet, a kihallgatásról készült jegyzőkönyv szerint viszont a sértett a bűncselekmény megvalósulását firtató kérdésre akként nyilatkozott, hogy „nem akarom elmondani, én ebben a kérdésben akarok élni a mentességi jogommal” (Kisvárdai benyújtól 15030/1012/1-2024. bü. számú jegyzőkönyv 8. oldal). Megállapítható, hogy a sértett törvényesen élt mentességi jogával. Ebből fakadóan viszont nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely bizonyítandó tényre vonatkozott volna, és amely alkalmas lett volna az ilyen tény jogerős határozattól eltérő megállapítására. Magyarán a sértett a bűncselekményre vonatkozóan, az azt részletező kérdésekre nem kívánt válaszolni, vagyis nem adott elő új körülményt, amely egy perújítás elrendelése esetén a jogerős határozatban szereplő tényállás megváltoztatásához vezethetett volna.

[27] Hangsúlyozandó, hogy a perújítás megengedhetőségének eldöntésekor a bíróság az indítványban felhozott bizonyítékok bizonyító erejét nem értékelheti, csupán azt vizsgálhatja, hogy azok valóságuk esetén alkalmasak-e a perújítási cél elérésére (BH2004. 229. I.). Téves (megalapozatlan) viszont az olyan perújítási indítvány elutasítása, amelyben a felhozott bizonyítékok elfogadása a terheltre kedvezőbb döntés megállapítását eredményezheti (BH2004. 229. II.). Jelen esetben ezért volt szükséges a perújítási nyomozás elrendelése, hogy a bíróság meggyőződhesen arról – az így beszerzett bizonyíték értékelése nélkül –, hogy amennyiben a sértetti vallomás elfogadásra kerülne, az eredményezhetné-e a jogerős ítélet megváltoztatását (azaz perdöntő jelleggel bír-e). Azonban arra tekintettel, hogy a sértett a vallomástételt a lényegi kérdésekben megtagadta, illetve megerősítette, hogy a nővére, Regina nem hazudott és azt mondta el, ami történt, egyértelműen megállapíthatóvá

vált, hogy a sértett vallomása (mint új bizonyíték) nem szolgáltatott új körülményt, azaz nem eredményezhetné új tény megállapítását.

[28] Az új bizonyítékkal szemben támasztott feltételrendszer második eleme ezáltal nem teljesült, a feltételek egymásra épülése miatt pedig a további feltételek vizsgálatára már nem volt szükség. Ezért a perújítási indítvány elutasításának volt helye, így végső soron a törvényszék helyes irányú döntést hozott.

[29] Helytelen volt ugyanakkor az elsőfokú végzés azon megállapítása, hogy a perújítási indítvány a Be. 637. § (1) bekezdés d) pontját is érinti. Ezen perújítási ok szerint perújításnak van helye, ha az alapügyben hamis vagy hamisított bizonyítékot használtak fel. A törvényszék úgy ítélte meg, hogy a perújítási indítvány abban a részében hivatkozik ezen okra, hogy sértettl fenyegetés hatására tett az alapügy nyomozása során hamis vallomást.

[30] Csakhogy jelen ügyben a d) pont szerinti perújítási ok nem merülhet fel, mert ennek feltétele az alapügyben a hamis bizonyíték *felhasználása*, ám a sértett vallomása ki lett rekesztve a bizonyítékok közül, azaz a sértettnek az alapügy nyomozása során tett tanúvallomása nem lett felhasználva az alapítéletbeli tényállás megállapításánál.

[31] Emiatt az ítéltábla az elsőfokú végzés negyedik oldaláról a Be. 637. § (1) bekezdés d) pontjára vonatkozó indokolásrészt mellőzi.

[32] Mivel a perújítási indítványt a terhelt védője terjesztette elő, ezért az ítéltábla a végzés rendelkező részét annyiban pontosította, hogy a törvényszék nem Terheltl elítéltnek, hanem Terheltl elítélt *védőjének* a perújítási indítványát utasította el. Ennek jelentősége abban áll – ahogy egyébként a határozat jogorvoslati része azt helyesen is tartalmazta –, hogy a Be. 645. § (2) bekezdése értelmében a perújítási indítvány elutasítása miatt az indítványozó fellebbezhet, aki jelen ügyben nem az elítélt, hanem a védő volt.

[33] Észlelte az ítéltábla, hogy elírás történt a terhelt személyazonosító okmánya számában, ezért azt az alapügy másodfokú ítélete alapján helyesbítette, valamint hogy nem került feltüntetésre a terhelt tényleges tartózkodási helye (azaz a fogva tartás helye), ezért azzal a rendelkező részt a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontja alapján kiegészítette.

[34] A perújítási nyomozás során a kiskorú sértett részére ügygondnok került kirendelésre. A Kisvárdai benyújtól a 15030/1012-3/2024.bü. számú határozatával dr. Korponai István ügygondnok részére 17.780 forint ügygondnoki díjat állapított meg, melyet a költségjegyzék 1. sorszáma alatt jegyzett fel. A Be. 644. § (9) bekezdése értelmében a perújítási indítvány elutasítása esetén a felmerült bűnügyi költség megfizetésére az indítványozót, a terhelt javára más által előterjesztett indítvány esetén – feltéve, hogy azt a terhelt e törvény alapján visszavonhatta volna – a terheltet kell kötelezni. Jelen esetben a terhelt javára a védő terjesztett elő perújítási indítványt, ezért az idézett rendelkezés szerint a felmerült bűnügyi költség megfizetésére a terheltet kellett kötelezni.

[35] Mindezekre figyelemmel a védő fellebbezése eredményre nem vezethetett, ezért az ítéltábla a törvényszék végzését a Be. 645. § (5) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2025. március 20.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bpi.387/2024/2. számú végzése a másodfokú határozat által a mai napon véglegessé vált.

Debrecen, 2025. március 20.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke